

Kr., er der her kun Tale om et samlet Beløb paa 2 Mill. Kr. Paa den anden Side har Ministeriet heller ikke turdet regne med en saa stor Besparelse, som det fuldt gennemførte Projekt vilde medføre. Vi beklager for saa vidt, at man ikke har fulgt Kommissionens Forslag. Man faar ikke det koncentrerede Orlogsværft, Kommissionen har tænkt sig, heller ikke fuldt ud de Besparelser, som deraf vilde følge. Vi faar ikke de Bygninger frigjort til anden Brug, som der er Tale om. Vi faar heller ikke Arealer ledige i samme Udstrækning som der foreslaaet, i hvert Fald først, naar en videre Udvikling fører til, at vi faar et mer koncentreret Værft. Men vi kan i øvrigt sige det samme om Ministeriets Forslag som om Kommissionens, at det gaar i den rigtige Retning, og at det intet foregriber. Vi fra vor Side vil derfor gerne medvirke til dets Gennemførelse. Det bliver saa en Opgave for den nye Chef for Orlogsværftet, naar disse Arbejder er udført, som her er Tale om, med Erfaringerne bag sig og med Tallene i sin Haand at overbevise Administration og Rigsdag om, hvad der videre bør gøres.

En Ting har vi i Kommissionen været enige om. — og det glæder mig, at den højtærede Minister synes enig med os heri —, at Orlogsværftet bør udskilles fra Flaadestationen og henlægges under en civil Ledelse, direkte under Marineministeriet. Der har fra alle Sider i Kommissionen, baade fra den specielt sagkyndige, hvad man jo ikke maa lægge mindst Vægt paa, og fra politisk Side, været Enighed om den Opfattelse, at Forudsætningen, ja, jeg kan næsten sige Betingelsen for, at en ny og bedre Ordning gennemføres og opretholdes, er den, at Værftet faar en civil Ledelse. Jeg antager, at denne vigtige Side af Sagen og en nærmere Udformning heraf vil der kunne blive Lejlighed til at drøfte med Ministeren i et Udvalg.

Den eneste dyberegaaende Uoverensstemmelse i Kommissionen udover den med Hensyn til Værftets Anvendelse har drejet sig om Arbejdernes Pensionsforhold og de Emolumenter, som de i Aarenes Løb har erhvervet sig. Med Hensyn til disse Spørgsmaal har der i Kommissionen dannet sig tre Mindretal, men da jeg forstaar, at Ministeren vil vente med at tage Stilling hertil, indtil Kommissionen er færdig ogsaa med Spørgsmaalet om Hærens tekniske Korps, skal jeg kun henvise til, hvad Hr. I. A. Hansen — det er ikke det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, men hans Navnebroder i Kommissionen — og jeg herom har udtalt i

Kommissionsbetænkningen. Jeg skal i øvrigt ikke tage Hatten af, før jeg ser Manden.

Derimod er der et andet Spørgsmaal, som utvivlsomt maa klares, før Rigsdagen gør Lovforslaget færdigt, nemlig Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Reparations- og Vedligeholdelsesarbejder paa Marinens Skibe i Fremtiden skal udføres paa Orlogsværftet. Der har, som det maaske vil være bekendt fra Dagspressen, i den senere Tid været en Del Uro og, saa vidt jeg opfatter det, berettiget Uro blandt Orlogsværftets Arbejdere, fordi man til Skibsreparationer har anvendt indkaldt værnepligtigt Mandskab i større Omfang end hidtil; man har direkte indkaldt værnepligtigt Mandskab for at gøre Reparationsarbejde, saaledes at Arbejdere i den Anledning er blevet afskediget fra Orlogsværftet. Det mener vi maa forhindre. Der maa trækkes en Grænse, som er dobbelt nødvendig, naar der kommer to forskellige Ledelser af Flaadestationen og af Orlogsværftet. Man maa ikke, naar de nu skilles ad, risikere, at der kan vokse et nyt lille Orlogsværft op inde paa Flaadestationen — selv om det kun bliver i det smaa —, saaledes at der kommer et Orlogsværft udenfor det Plankeværk, som vi fra Kommissionens Side har tænkt at sætte om selve Orlogsværftet. Jeg er bekendt med, at man i Ministeriet overvejer at finde en saadan Grænse, som er rimelig, og som kan holde, og jeg mener, at vi maa have Sikkerhed for, inden Lovforslagene gaar videre fra Udvalget, om Søværnslovens nye § 11, saaledes som den findes i Lovforslag Nr. 61, er tilstrækkelig klar og udtømmende i saa Henseende, eller om den muligt bør have en til Hensigten svarende Ændring.

Jeg skal med disse Ord anbefale de tre Lovforslag til Fremme efter Behandling i et Udvalg, og denne Behandling kan formentlig efter den forudgaaende Kommissionsbehandling blive af mindre omfattende Karakter.

Ulrich: Naar den højtærede Forsvarsminister har forelagt dette Lovforslag, er det et Bevis paa, at Regeringen har næret Tillid til den Kommission, som har været nedsat for at undersøge disse Forhold. Denne Tillid kan Kommissionens enkelte Medlemmer kun være glade for, og jeg tror, at en saadan Tillid i højeste Grad vil animere alle Kommissionsmedlemmer til at udføre et saa fuldendt godt Arbejde, som det er muligt. Det er indlysende, at man i en Kommission, hvor det drejer sig om indenfor en rimelig Tid at undersøge en saa omfattende Virksomhed som